

Tina de vi del Castellot

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector oest del terme municipal
Emplaçament A 700 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 63'300

Coordenades:

Latitud: 41.93797
Longitud: 2.02782
UTM Est (X): 419408
UTM Nord (Y): 4643346

Classificació

Número de fitxa 08151 - 216
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.115.095
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 010A00002
Fitxes associades:
[El Castellot](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 05/06/2007 - 02:00

Descripció

La tina de vi es troba situada al celler de la masia del Castellot, a la planta baixa i a l'esquerra de l'entrada de la masia. La tina està formada per una petita estructura rectangular de 1,40 x 1,60 metres, construïda amb maçoneria de pedra; conserva una profunditat de 3,50 metres i està arrebossada per l'interior. Servia per emmagatzemar el most que fermentava dins la tina. Actualment es fa servir com a dipòsit d'aigua.

Observacions:

La segona imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

Les tines eren elements indispensables en el procés d'elaboració del vi. En les zones on abundava el conreu de la vinya, com és el cas d'Oristà, bona part de les cases tenien una tina. El procés s'iniciava amb la recol·lecció del raïm, que era transportat amb portadores fins a la part superior de la tina, on es col·locaven unes fustes travesseres lleugerament separades anomenades brescat. El raïm s'abocava sobre el brescat i era trepitjat amb els peus. El suc que en sortia, el most, s'escolava a l'interior de la tina dipositant-se al fons i deixava com a residu la brisa, les restes del raïm xafat. En aquest punt es decidia si es volia fermentar el most amb la brisa o sense. Un cop el most havia fermentat es treia de la tina per una pedra amb un forat interior, la boixa, situada a la part baixa de la tina que solia donar al celler.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

